

Første næstformand (Svend Auken):

Tak. Så er det hr. Eigil Andersen som ordfører.

Kl. 13:24

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Lovforslaget rummer i virkeligheden to halvdele. Den ene halvdel handler om erstatning til mennesker, som det er nævnt, der under udførelsen af deres arbejde måtte blive ramt af en terrorhandling, og den del af lovforslaget ser udmærket ud.

Den anden halvdel rummer 8-10 punkter, hvor man præciserer og ændrer nogle ting i forbindelse med den almindelige behandling af sager i Arbejdsskadestyrelsen. To af punkterne vil vi gerne have kigget nærmere på under udvalgsarbejdet.

Et af punkterne er, at man ændrer det nedskrevne kriterium for, hvornår en sag skal behandles i det såkaldte Erhvervs sygdomsudvalg. Vi mener i SF, at der i virkeligheden er brug for at forelægge flere arbejdsskadesager for Erhvervs sygdomsudvalget, ikke mindst inden for området psykisk arbejdsmiljø, som der er voldsomt stigende problemer med, hvilket der faktisk har været i en årrække nu.

Desuden er det sådan, at omkring 96 pct. af alle sager om psykiske arbejdsskader bliver afvist med hensyn til, at man kan få erstatning, og en af vejene til at få flere skader anerkendt som erstatningsberettigede inden for psykisk arbejdsmiljø er, at der er flere sager, der skal forelægges Erhvervs sygdomsudvalget.

Om det punkt står der i bemærkningerne til lovforslaget, at der, selv om man ændrer på formuleringen af kriteriet for, hvornår en sag skal forelægges udvalget, ikke bliver tale om færre sager, der skal behandles af udvalget, og vi vil under udvalgsarbejdet gerne have yderligere sikkerhed for, at det virkelig står til troende, at det forholder sig sådan.

Et andet punkt er, hvor mange oplysninger en arbejdsgiver egentlig skal have om en ansat, der bliver skadet på jobbet, og hvor arbejdsgiveren måske overvejer at anke afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen. Her nedskriver man ifølge lovforslaget den nuværende praksis, hvor arbejdsgiveren får den pågældendes diagnose.

Vi vil gerne have belyst under udvalgsarbejdet, om arbejdsgiverens adgang til oplysningerne kan inddæmme og begrænses, jævnfør ånden i lov om helbredsoplysninger, sådan at arbejdsgiveren absolut ikke får flere oplysninger

end højst nødvendigt, samtidig med at arbejdsgiveren på den anden side selvfølgelig skal have en reel baggrund for at kunne vurdere, om han eller hun ønsker at anke sagen eller ej.

Det vil vi gerne have belyst under udvalgsarbejdet, men ellers er vi i SF grundlæggende for det her lovforslag.

Enhedslistens ordfører kan desværre ikke være til stede i dag, så jeg har lovet at sige, at Enhedslisten er overvejende positiv over for forslaget.

Kl. 13:27

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre er som også de tidligere ordførere meget positiv over for lovforslaget. Det er godt, at der nu bliver en sikring af alle, mens de er på arbejde, hvis de rammes af terrorhandlinger. Det er selvfølgelig skidt, at det overhovedet er nødvendigt at lave en sådan sikring, og jeg synes, at der i dag er grund til at bemærke, at det jo altså skyldes, at vi desværre endnu ikke har formået at skabe en verden, hvor man – selv ikke i så fredelige egne, som vi lever i – kan føle sig fri for en risiko for på et eller andet tidspunkt at blive ramt af en terrorhandling.

Vi synes i sagens natur, at det er godt, at man sikrer sig imod det, og også at man sikrer sig imod, hvad der skal ske, hvis det, som ingen håber, alligevel skulle ske. Men det er klart, at det bedste, man i sagens natur kan gøre, er at forebygge, at det kommer til at ske, og der vil jeg da i dag ikke undlade at påpege, at jeg synes, at vi kunne gøre langt mere og måske også gribe tingene an på en lidt anden måde, når det handler om hele den udenrigspolitiske scene.

Jeg tillader mig at vove den påstand, at vi i de seneste 7 år ikke har oplevet, at der er blevet færre terrorister i verden, måske snarere det modsatte. Men derfor er det selvfølgelig også helt oplagt, at vi er positivt indstillet over for det, der er det her forslags hovedformål, nemlig at sikre, at alle, der er på arbejde, også er dækket, hvis de skulle blive ramt af en terrorhandling.

Så er der de tekniske ændringer i relation til arbejdsskadeområdet, og dem har vi heller ikke fundet nogen anledning til at forholde os andet end positivt til. Jeg vil dog lige nævne her, at der i forbindelse med en høring om netop arbejds-